

असंश्रव (3. अ + सं<sup>०</sup>) m. *Nichtbereich des Hörens*: असंश्रवे चैव गुरोर्न किंचिदपि कीर्तयेत् *auch lasse er nichts verlauten in einer Entfernung, aus der es der Lehrer nicht vernehmen kann*, M. 2, 203.

असंश्रावम् (von 3. अ + संश्राव) adv. *unhörbar für (gen.)*: श्रूयपतितयो-  
रसंश्रावम् VS. Prāt. 8, 23.

असंस्मिष्ट (3. अ + सं<sup>०</sup>) m. ein Bein. Çiva's Çiv.

असंस्मृकगिल्ल (3. अ - सं<sup>०</sup> + गिल्ल) adj. *Unverkleinertes, Ungekanntes schlingend*: die Hunde Rudra's AV. 11, 2, 30.

असंस्थित (3. अ + सं<sup>०</sup>) adj. 1) *nicht stillestehend*: असंस्थितान्प्राणान्सं-  
स्थापयेत् Ait. Br. 2, 28. आदित्य इमां लोकानसंस्थितो दक्षिणावत्पुनः पुन-  
रनुपैयति Çat. Br. 8, 7, 2, 5. — 2) *nicht aufgestellt, unvollendet, nicht zu Stande gebracht*: ब्रह्मेवासंस्थितं क्विरनन्दतः AV. 5, 30, 2. साधसंस्थि-  
तं वा एष पितृपुत्रं संस्थापयति Ait. Br. 3, 37. यदत ऊर्ध्वमसंस्थितं यज्ञस्य  
Çat. Br. 1, 6, 1, 10. 8, 1, 1, 3. 2, 2.

असंस्कृत (3. अ + सं<sup>०</sup>) adj. *unverbunden*; m. *eine bes. Art Schlachtord-  
nung, in der die verschiedenen Truppentheile unverbunden sind*, Rāj. 1.  
zu AK. 2, 8, 2, 47. ÇKDr.

असंस्कृत (3. अ + सं<sup>०</sup>) adv. *mehr als ein Mal, oft, zu wiederholten Ma-  
len* AK. 3, 5, 1. H. 1531. Kāṇḍ. Up. 5, 10, 8. M. 3, 233. 12, 78. N. 9, 24.  
14, 2. 18, 4. Daç. 1, 17. 2, 45. Hit. I, 107. Ragh. 9, 21. Megh. 89. 91. 110.

असंस्कृतमाधि (अ + समा<sup>०</sup>) m. *wiederholte Andacht, N. einer Medi-  
tation bei den Buddhisten* Burn. Lot. de la b. I. 425.

असंक्रा s. u. 1. अस्म.

असंक्रय adj. = असंक्रिय (3. अ + सं<sup>०</sup>) P. 5, 4, 121. Vop. 6, 25.

असंक्र (3. अ + संक्र von संश्र) adj. f. आ *nicht stockend, nicht versiegend*  
Nir. 6, 29. धेनुं न इषं पिबन्तमसंक्राम् RV. 6, 63, 8.

असंकुल (3. अ + सं<sup>०</sup>) adj. *nicht vollgedrängt*; m. *ein breiter Weg*  
H. 986.

असंख्य (von 3. अ + संख्या) adj. f. आ *ohne Zahl, unzählbar* H. 875.  
1074. M. 1, 80. 12, 15. Suçr. 2, 262, 10. Pañkāt. 122, 7. 148, 8. 159, 25.  
Kāthās. 22, 208.

असंख्यात (3. अ + सं<sup>०</sup>) adj. *ungezählt, zahllos*: असंख्याता सकृन्नापि  
ये रुद्रा अग्नि भूम्याम् VS. 16, 54. ता (सिकताः) असंख्याता अपरिमिता नि-  
वपति Çat. Br. 7, 3, 1, 42. 9, 11, 6. 18. Kauç. 50.

असंख्येय (3. अ + सं<sup>०</sup>) 1) adj. *unzählbar, unzählig* N. 13, 31. R. 1, 1,  
91. Davon ०यता f. *Unzählbarkeit* Suçr. 2, 562, 1. — 2) m. ein Bein. Çi-  
va's Çiv. — 3) n. *unzählbare Menge* AV. 10, 8, 24. bei den Buddhisten  
*eine best. ungeheure Zahl* Burn. Lot. de la b. I. 852. fgg. Intr. 191. LiA.  
I, 478, N. 1. Z. f. d. K. d. M. 4, 302.

1. असङ्ग (3. अ + सं<sup>०</sup>) m. *das Nichthängen, Nichthaften an Etwas*:  
अकिंसयेन्द्रियासङ्गैः u. s. w. साधयन्तीह तत्पद्मम् M. 6, 75. असङ्गवत् adj.  
*nicht hängend an*: विषयेषु R. 3, 37, 23.

2. असङ्ग (wie eben) 1) adj. *nicht hängen bleibend, keinen Widerstand  
findend, sich frei bewegend*: असङ्गा देवविकितस्तस्मिन्वयवरे ध्वजः । यो-  
जनादृशे MBu. 2, 94. 4. असङ्गमन्निघ्नपि — अगुधम् ein Geschoss, das keinen  
Widerstand findet, wenn es auch gegen Berge gerichtet ist, Ragh. 3, 63.  
Vgl. 2, 42 und MBu. 3, 1602: तस्य मूर्ध्नि शितं खड्गमसक्तं पर्वतेष्वपि ।  
मुगोच. — *nicht anhängend, nicht abhängig*: असङ्गा ऽस्ति न सत्यते न

व्यत्ये Çat. Br. 14, 6, 9, 28 (= Brh. Âr. Up. 3, 9, 26). 11, 6. 7, 1, 17. 2, 27  
(= Brh. Âr. Up. 4, 2, 4. 3, 16. 4, 21). 14, 6, 9, 8 (= Brh. Âr. Up. 3, 8, 8).

— 2) m. N. pr. ein Sohn Jujudhāna's Hariv. 9207. VP. 435.

असचद्विष् (3. अ - सच + द्विष्) adj. *den Nicht-Ergebenen verfolgend*:  
die Marut RV. 8, 20, 24 (voc.).

असच्छाखा (असत् + शाखा) f. *unwirklicher Zweig, Scheinglied (?)* AV.  
10, 7, 21.

असजात (3. अ + सं<sup>०</sup>) adj. *nicht blutsverwandt* VS. 5, 23.

असजात्य (3. अ + सं<sup>०</sup>) adj. *ohne Blutsverwandtschaft* RV. 10, 39, 6 (s.  
u. अमति).

असज्जन (3. अ + सं<sup>०</sup> oder असत् + जन) m. sg. *ein schlechter Mensch,  
Bösewicht*: न मामसज्जनेनार्या समानयितुमर्हति । धर्माद्विचलितुं नाहमलम्  
R. 2, 39, 28. Hit. II, 148. Ragh. 12, 46.

असज्जातिमिश्र (असत् - जाति + मिश्र) N. pr. einer handelnden Per-  
son im Dhūrtas.

असंज्ञा (3. अ + संज्ञा) f. *Uneinigkeit, Zwietracht* AV. 12, 5, 34. Çat. Br.  
4, 1, 5, 3.

असंज्ञिसत्त्व (3. अ - संज्ञिन् + सं<sup>०</sup>) m. pl. eine Klasse von Göttern Lalit.  
143. Variante von अङ्गिसत्त्व, vgl. Burn. Intr. 614.

असत्कल्पना (असत् + क<sup>०</sup>) f. 1) *eine Handlung, die nicht besteht, die  
nicht begangen worden ist (?)*: कुतो ऽयमसत्कल्पनाप्रश्नः Çak. 66, 3. — 2)  
*Täuschung* Kāt. zu Çak. 66, 3.

असता (von असत्) f. *Nichtsein* H. an. 3, 693.

1. असत्त्व (3. अ + सं<sup>०</sup>) n. dass. Trik. 3, 3, 411. Med. v. 31.

2. असत्त्व (wie eben) adj. *kraftlos, ohne alle Energie* R. 6, 89, 2.

असत्पथ (असत् + प<sup>०</sup>) m. *schlechter Weg* Çabdar. im ÇKDr.

असत्य (3. अ + सं<sup>०</sup>) 1) adj. f. आ *unwahr, trügerisch*: पापासः सतौ  
अनृता असत्याः RV. 4, 5, 5. शंयोरप्रतिमा भार्या सत्यासत्याथ धर्मज्ञा MBu.  
3, 14133. — 2) n. *Unwahrheit* H. 265. Sch. असत्यस्य च भाषणम् M. 11,  
69. Trug: पदत्र सत्यं वासत्यं वा गत्वा वेत्स्यामि निश्चयम् N. 19, 8.

असत्सङ्ग (असत् + सङ्ग) adj. *am Bösen hängend*; m. N. pr. des Thür-  
stehers im Prāb. (32, 1).

असद्येतर् (असत् + अद्येतर्) m. *ein Brahman, der ketzerische  
Werke liest*, H. 857.

असद्वत् (असत् + वत्) m. *ein muthwilliger, böser Streich* Trik. 3, 2, 4.  
— Vgl. d. folg. Ww.

असद्वत्तिन् (अ + वत्<sup>०</sup>) adj. *einen muthwilligen, bösen Streich unter-  
nehmend* R. 2, 1, 18. Das Versmaass verlangt असद्वत्तिन्.

असद्वत् (अ + वत्) m. = असद्वत् R. 2, 35, 16, 25.

असद्भाव (असत् + भाव) m. *das Nichtsein, Abwesenheit*: राक्षार्कपुत्रा-  
सद्भावद्विखित Kāthās. 6, 91.

असद्यस् (3. अ + सं<sup>०</sup>) adv. *nicht an demselben Tage, nicht sogleich*  
Kāt. Çr. 4, 2, 44. 22, 5, 30.

असन् n. *Blut*; von diesem Stamm sind nach P. 6, 1, 63 und Vop. 3,  
39 alle casus mit Ausnahme des nom. und acc. sg. du. und pl. erhalten;  
zu belegen sind nur der instr. und gen. abl. sg.: तस्य कृत्वास्त्युन्तिता  
AV. 5, 5, 8. VS. 23, 9. Ait. Br. 2, 7. Çat. Br. 1, 9, 2, 35. 11, 7, 1, 2. अश्वस्या-  
स्तः संप्रतिता AV. 5, 5, 9. 19, 3. — Vgl. अमृन् und अमृ 3.